

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/108/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010215
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6715010215.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu Mgr. Rudolfa Ďurtu a Mgr. Jána Bednára na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.10.2015 v trestnej veci obžalovaného S. A., stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/47/2015 z 28.08.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/47/2015 z 28.08.2015 vo výroku o vine a vo výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám o d s u d z u j e obž. S. A., nar. XX.XX.XXXX, za skutok tak, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku, čím spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák.

Za to ho odsudzuje podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 2T/47/2015 z 28.08.2015 bol obžalovaný S. A. uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

v období od polovice mesiaca november 2014 do 03.12.2014 sa vyhrážal zabitím osobne a aj telefonicky z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, ako aj iných telefónnych čísel na rôznych miestach v meste U., okres U. W. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F., A. XXX/XX, prechodne bytom U., U. XX slovami, že ju buď dorazí tak, že bude na vozíku, alebo ju rovno z bytu vynesú mŕtvu, buď niekoho na ňu pošle, alebo sa o ňu postará on sám, že vie kto má na starosti to, že musel odísť z bytu, že sa pomstí každému, čím takýmto svojím konaním u nej vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Za túto trestnú činnosť mu Okresný súd Zvolen uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1, 2 Tr. zák. sa ochranné liečenie vykoná ambulantnou formou a potrvá, kým to vyžaduje jeho účel.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci a to: mobilný telefón Sony Xperia bielej farby s prislúchajúcou SIM Kartou č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú W. A. so svojim nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Voči tomuto rozsudku podal včas ako osoba oprávnená odvolanie obžalovaný S. A. sám a aj cestou obhajcu, v ktorom uviedol, že sa necíti byť vinný z trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu a dodal, že on sa poškodenej nevyhrážal, k ničomu ju nenútil, všetko si ona sama na neho vymyslela, aby sa ho zbavila.

Obhajca k tomu ďalej dodal, že nie je správna ani právna kvalifikácia konania obžalovaného, pretože medzi ním a poškodenou nebol taký vzťah, aby išlo o chránenú osobu - blízku osobu, bývali spolu menej ako 2 mesiace, nemal u nej ani prihlásený pobyt, neprispieval jej na domácnosť. Preto v tomto smere prvostupňový súd pochybil a potom obžalovanému aj uložil prísny trest.

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného S. A. zamietnuť, pretože podľa jeho názoru okresný súd rozhodol správne a zákonne.

Naopak obhajca s obžalovaným navrhli zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a buď vec vrátiť prvostupňovému súdu s tým, aby bol obžalovaný oslobodený, alebo prekvalifikovať jeho konanie na § 360 ods. 1 Tr. zák. a uložiť primeraný trest.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. č. 301/2005 Z. z. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že odvolanie obžalovaného S. A. je dôvodné, pokiaľ ide o posúdenie právnej kvalifikácie jeho konania a v tom smere aj ohľadne uloženého trestu odňatia slobody.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotili jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. č. 301/2005 Z. z.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo neuveril jeho obrane, že sa nedopustil trestnej činnosti. Z napadnutého rozhodnutia je totiž zrejmé, prečo súd hodnotil vzťah obžalovaného a poškodenej ako osoby blízkej.

S takýmto hodnotením tejto skutočnosti sa však odvolací súd nestotožnil z dôvodov nižšie uvedených.

Krajský súd v Banskej Bystrici nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom

pojednávani a nimi je jednoznačne a nepochybné preukázané, že obžalovaný S. A. v kritickom období, za okolnosti a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustil trestného činu na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete obžaloby, avšak na inom právnom posúdení skutku.

Správne preto postupoval okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania a správnu mu uložil aj nepodmienečný trest odňatia slobody.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa ohľadne skutkových záverov v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozsudku ESLP vo veci Helle v. Fínsko z 19. Decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu z citovaných článkov ústavy a dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd udáva, že aj on sa s právnym posúdením konania obžalovaného, uvedeným v obžalobe a aj v napadnutom rozsudku v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach, tak ako je to vyššie uvedené, na ne odkazuje.

Dal však za pravdu odvolacím námietkam obžalovaného, pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu skutku, tak ako bola uvedená v obžalobe a aj v prvostupňovom rozsudku. Nie je možné kvalifikovať konanie obžalovaného vo vzťahu k poškodenej ako voči chránenej - blízkej osobe. Obžalovaný a poškodená spolu bývali len 2 mesiace, za toto obdobie sa len spoznávali, nemali spolu finančné prostriedky, obžalovaný nebol u poškodenej prihlásený k pobytu, skutočnosť, že poškodená chodila k matke obžalovaného, resp. opačne, ešte neznamená, že spolu žili ako druh a družka. Podľa názoru odvolacieho súdu pre takéto spolužitie sa vyžaduje dlhšie obdobie, spoločné záujmy, hospodárenie, trvalé bydlisko a pod. V danom prípade tak absolútne nebolo a preto právne posúdenie tejto okolnosti okresným súdom nebolo správne.

Preto krajský súd musel toto pochybenie okresného súdu napraviť. Potom konanie obžalovaného A. kvalifikoval len ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., keď dospel k záveru, že medzi obžalovaným a poškodenou nebol vzťah blízkej osoby tak, ako to má na mysli ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

Po takto upravenej právnej kvalifikácii potom uložil obžalovanému A. trest pri hornej hranici zákonnej trestnej sadzby, a to vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne, keď mal za to, že takýto trest bude na nápravu a prevýchovu obžalovaného dostatočný.

V ostatnej časti potom ponechal prvostupňový rozsudok nedotknutý.

Za takéhoto stavu preto tunajší krajský súd rozhodol tak, že odvolaniu obžalovaného vyhovel a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.